

การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
ทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี*

POLITICAL COMMUNICATION OF POLITICIANS AFFECTING VOTING IN
GENERAL ELECTION AT BAN BUENG DISTRICT,
CHONBURI PROVINCE.

มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา, ธัชชนันท์ อิศรเดช, ยุทธนา ปราณีต

Manatsanan Siwapornpattana, Thatchanan Isarades, Yuttana Praneet

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkorntajavidyalaya University

E-mail: manasan4569@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคิดเห็น 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการสื่อสาร และ 3) ข้อเสนอแนะการตัดสินใจของประชาชนต่อการสื่อสารของนักการเมืองในการเลือกตั้ง การวิจัยแบบผสมวิธี เก็บข้อมูลจากประชาชน จำนวน 398 คน จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง ในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ ด้านประชาชนหรือผู้รับสาร ด้านสื่อ และด้านองค์กรทางการเมือง 2. ประชาชนที่รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3. ข้อเสนอแนะแนวทางการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง

*Received May 5, 2022; Revised May 24, 2022; Accepted May 28, 2022

จังหวัดชลบุรี โดยองค์กรทางการเมืองต้องให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการไปออกเสียงเลือกตั้ง สื่อต้องทำความเข้าใจในทางที่ถูกและเป็นกลาง องค์กรทางการเมืองต้องนำเสนอข่าวการเลือกตั้ง ที่สร้างสรรค์เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และต้องหมั่นติดตามข้อมูลข่าวสาร ให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง

คำสำคัญ: ความคิดเห็น; การสื่อสารทางการเมือง; การใช้สิทธิ; การเลือกตั้ง

Abstract

Objectives of this research were: 1. To study opinion, 2. to compare opinions on political communication, and 3. To study recommendations and guidelines to support public decisions in general elections at Ban Bueng District, Chonburi Province. Methodology was the mixed methods: The quantitative research collected data with questionnaires from 398 samples derived from people at Ban Bueng District, Chonburi Province, Statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, SD. The qualitative research collected data from 8 key informants by in-depth-interviewing, analyzed data by descriptive interpretation.

Findings of the research were as follows: 1. Level of public opinion toward political communication of politicians at Ban Bueng District Chonburi Province by overall, was at high level in all aspects, respectively, as follows: People or recipients, media and political organizations. 2. People with different incomes had different opinions towards political communication of politicians at Ban Bueng District, Chumphon Province significantly at the statistical level of 0.05. People with different genders, ages and occupations had no difference in overall opinions. 3. Proposal guidelines for political communication of politicians affecting people's voting Rights at Ban Bueng District Chonburi Province The political organizations must educate the public about the importance of voting. The media must understand it in a right and unbiased way. Political organizations must present

election news. that is constructive and fair to both sides and must keep up with the news analyze on the basis of facts.

Keyword: Opinion; Political Communication; Vote; General Elections

บทนำ

ความสำคัญกับบทบาทผู้นำ เนื่องด้วยบุคคลดังกล่าวนับเป็นหัวใจของการขับเคลื่อนประเทศชาติ ที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ผู้นำทางการเมืองจะต้องมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้นำต่างๆ ได้รับการยอมรับสนับสนุนจากประชาชนก็คือ การสื่อสารทางการเมือง กล่าวคือ ผู้นำทั้งหลายจะต้องมีทักษะในการสื่อสาร เพื่อโน้มน้าวจิตใจให้มวลชนคล้อยตาม และลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้ในที่สุด

ตลอดจนสื่อมวลชนยังมีบทบาทในการสื่อสารทางการเมือง (Political communication) (เสถียร เขยประทับ, 2540) อย่างไรก็ตาม ในทุกวันนี้การพัฒนาการคิดทางการเมืองเป็นหัวใจสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตยสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นสถาบันหนึ่งของสังคม มีบทบาทหน้าที่สำคัญอย่างยิ่ง ในการปลูกฝังและพัฒนาความคิดทางการเมืองที่ถูกต้องของประชาชน การรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนเปรียบเสมือนการสร้างมโนภาพภายนอกให้เกิดขึ้นในสมองของผู้รับสาร หากผู้รับสารเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน (Lec et al., 1975) การปกครองระบอบเสรีประชาธิปไตยคือการปกครองที่ให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านระบบการเลือกตั้ง อีกทั้งยังให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนในการชุมนุมหรือเคลื่อนไหวทางสังคมเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการตามข้อเรียกร้องของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ได้อีกทางหนึ่งด้วย (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2540) ปัญหาการครอบงำสื่อ ปัญหาจริยธรรมของผู้ใช้สื่อ และปัญหาด้านบุคลากรที่ทำหน้าที่สื่อมวลชน (เสถียร เขยประทับ, 2540)

การสื่อสารทางการเมืองเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากระบบการปกครองประชาธิปไตยแบบผู้แทนโดยประชาชนเลือกผู้แทน ขึ้นทำหน้าที่แทนตนนั้นยังไม่สามารถสนองตอบและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยได้อย่างทั่วถึง จึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมบทบาทของผู้แทน เพื่อให้ผู้แทนที่ทำหน้าที่แทนประชาชนได้เข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชนและเข้ามามีส่วนร่วม

ทางการเมืองตรวจสอบติดตามการทำงานกระบวนการตัดสินใจของรัฐบาลในนโยบาย การบริหาร ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของประชาชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) คือ เชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำนวน 78,172 คน (ข้อมูลผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง, 2562) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2560)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 รูปหรือคน ได้แก่ 1. กลุ่มนักวิชาการด้านศาสนา 2. กลุ่มนักปกครอง 3. กลุ่มนักการเมือง และ 4. กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐศาสตร์

การเก็บรวบรวม การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลโดยการสำรวจ จากการแจกแบบสอบถาม การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ใช้ในการเปรียบเทียบ ได้แก่ t-test F-test (one way Anova) และการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 11 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.66$, S.D.=0.46) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านประชาชนหรือผู้รับสาร ($\bar{X}=3.81$, S.D.= 0.56) รองลงมาด้านสื่อ ($\bar{X}=3.67$, S.D.= 0.61) และด้านองค์กรทางการเมือง ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.65) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวม (n=398)

การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป	ระดับปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านองค์กรทางการเมือง	3.50	0.65	มาก
ด้านสื่อ	3.67	0.61	มาก
ด้านประชาชนหรือผู้รับสาร	3.81	0.56	มาก
โดยรวม	3.66	0.46	มาก

2. ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ตามหลักทฤษฎี โดยองค์กรทางการเมืองต้องให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการไปออกเสียงเลือกตั้ง ตามหลักปิยวาจา สื่อต้องทำความเข้าใจในทางที่ถูกและเป็นกลาง ประชาชนมีส่วนร่วมเห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง ลดการขายสิทธิ์ขายเสียง ตามหลักอรรถจริยา องค์กรทางการเมืองต้องนำเสนอข่าวการเลือกตั้ง ที่สร้างสรรค์การไปใช้สิทธิที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และตามหลักสมานัตตตา ประชาชนผู้รับสาร ต้องหมั่นติดตามข้อมูลข่าวสาร ให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง ส่งเสริมสนับสนุนประชาชน ให้ความรู้แก่ประชาชนให้ต่อเนื่องตลอดไป

อภิปรายผล

1. จากผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษา พบว่า การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่าการสื่อสารของพรรคการเมือง เข้าถึงประชาชน ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่น ในความรู้ความสามารถแก้ปัญหาของชาติและประชาชนได้ มีประวัติและผลงานที่เป็นตัวอย่าง อีกส่วนหนึ่งเกิดจากสื่อมวลชนที่ประชาสัมพันธ์ ด้านสื่อมวลชนส่งผลที่ดีต่อทัศนคติทางการเมืองของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรวัฒน์ แจ่มกระจ่าง และชลิต ศานติวรางคณา (2557) ได้วิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของการสื่อสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนคร จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลนคร จังหวัดสมุทรปราการมีการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองในระดับเป็นครั้งคราวหรือ 5-6 วันต่อสัปดาห์ มีการเปิดรับสูงสุด คือ สื่อสารมวลชน ซึ่งอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านองค์กรทางการเมือง พบว่า การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า หน่วยงานต่างๆ มีการณรงค์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง พรรคการเมืองเองก็ต้องการคะแนนเสียง หน้าเลือกตั้งก็จะขยันส่งผู้แทนลงพื้นที่พบปะประชาชน รวมทั้งหน่วยงานราชการเองก็มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกาญจน์ เข็มนาถ (2563) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง” ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์กรทางการเมืองอยู่ในระดับมาก

ด้านสื่อมวลชน พบว่า การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า สื่อทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เช่น สื่อสารเรื่องการเมืองผ่าน Social Network เช่น Facebook Line Twister การเลือกตั้งจึงทำให้เกิดการติดตามได้ง่าย และรวดเร็วอยู่ที่นั่งๆ

นอนๆ ก็รู้เรื่องการเลือกตั้งได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐ กันภัย (2558) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง มีความเห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองมีการสื่อสารทางการเมืองจากสื่อโทรทัศน์อยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านประชาชนหรือผู้รับสาร พบว่า การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนเชื่อในหลักการปกครองอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนยึดมั่นในเสียงส่วนใหญ่เคารพเสียงส่วนน้อย ทุกคนมีความเสมอภาคกันตามกฎหมายไม่ว่าจะอยู่ในฐานะแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา สารักษ์ (2562) ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง” ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี

จากผลการทดสอบสมมติฐาน สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1) ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองโดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนทั้งเพศชายเพศหญิงรับรู้การสื่อสารของนักการเมืองพอๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปลัดเอกชัย จันทโชโต (คงชีวะ) (2562) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

2) ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน ก็มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองเป็นข่าวที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการเมืองพรรคการเมือง การเลือกตั้ง การบริหารงานของรัฐบาลและหน่วยงาน ของรัฐบาล ข่าวการเมืองจะสะท้อนให้เห็นสภาพการเมืองการปกครองในแต่ละยุคสมัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกาญจน์ เข็มมณ (2563) ได้วิจัย

เรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไปไม่แตกต่างกัน

3) ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับต่างๆ สนใจการสื่อสาร การให้ข่าว การติดตามข่าวสารการเมือง ที่เป็นตัวแทนของตนเอง เพราะสนใจการเลือกตั้งซึ่งประชาชนสนใจตัวแทนของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาศิวพล พลเมธี (ใกล้ชิด) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีต่อประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

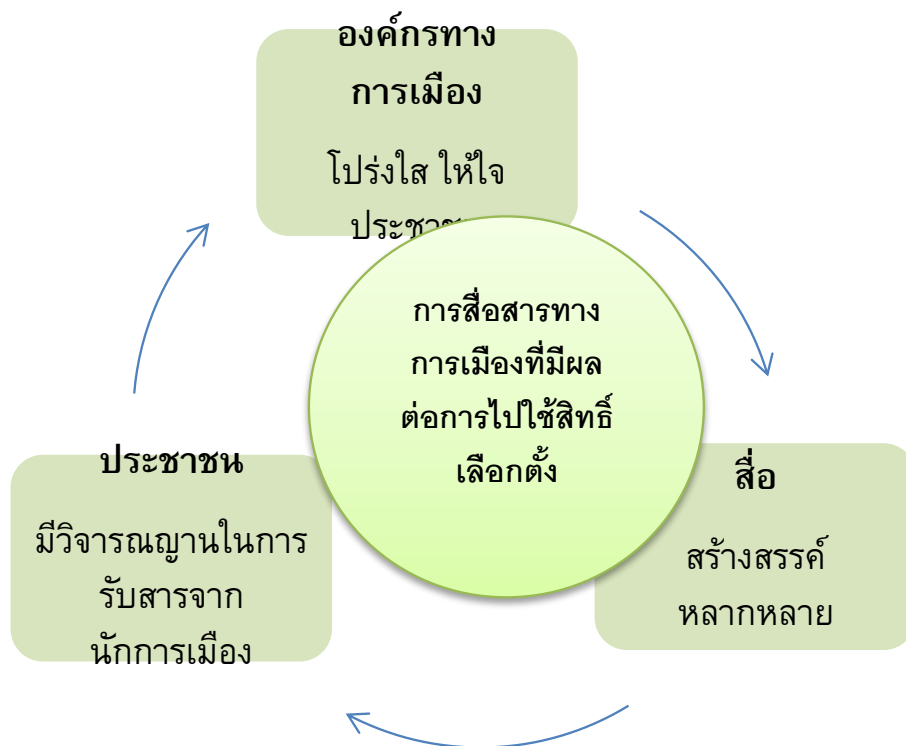
4) ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนทุกอาชีพ เช่น เกษตรกร อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาศิวพล พลเมธี (ใกล้ชิด) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีต่อประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี” ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5) ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี โดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายได้ ประชาชนที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท และรายได้ 21,001 บาท ขึ้นไป, ประชาชนที่มีประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 21,001 บาท ขึ้นไป

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสร้อยทอง ปณฺญาวุโร (ประทุมทอง) (2563) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกันข้อเสนอแนะ ทำการกลับไปยังรายการก่อนหน้านี้แล้วคูปุ่มใหม่อีกครั้งเพื่อให้ข้อมูลที่ต้องการแสดงขึ้นมา

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ (Body of knowledge) ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้จากสอบถามและจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในภาพ

ภาพที่ 1 แสดงองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยสามารถอธิบายองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย ดังนี้

1. **ด้านองค์กรทางการเมือง** เช่น พรรคการเมือง หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ต้องวางตนเป็นกลาง โปร่งใส ยุติธรรม ใส่ใจต่อประชาชน เจ้าของสิทธิเจ้าของเสียง การสื่อสารในยุคปัจจุบันนี้มีบุคลิกภาพดี กิริยาท่าทางน่าเชื่อถือ ยอมปฏิบัติตาม มีทักษะในการสื่อสารที่ดี โน้มน้าวผู้ประชาชนได้เป็นอย่างดีเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการเมือง เป็นผู้มีความรู้ความสามารถแก้ไขปัญหาได้ดีที่แท้จริงของข่าวสารนั้น ๆ โดยต้องไม่อคติ คิดสืบสาวสาเหตุอย่างตรงไปตรงมาเพื่อจุดประสงค์ของการหาข้อเท็จจริงของการนำเสนอข่าว ทำให้ประชาชนพิจารณาได้ถึงข้อดี ข้อเสีย และยังสามารถคิดได้ถึงแนวทางการแก้ไขหรือทางออกที่

ถูกต้อง ถึงแม้ข่าวสารทางการเมืองปัจจุบันจะมีทั้งข้อที่เป็นเท็จและเป็นจริงผสมผสานกันอยู่ แต่ถ้าประชาชนมีหลักคิดพิจารณาแยกแยะได้อย่างถี่ถ้วนแล้วสามารถนำไปเป็นข้อมูลที่สำคัญประกอบการตัดสินใจเลือกพรรคการเมืองหรือนักการเมืองเข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศชาติได้อย่างมีคุณภาพ ด้วยปัจจัยเหล่านี้ถ้าปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องจะเป็นการพัฒนาความรู้ทางการเมืองของประชาชน

2. ด้านสื่อ ประชาชนติดตามนโยบายและข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องได้รับข่าวสารที่เป็นจริงชัดเจนเพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจในการปฏิบัติตาม โดยมีพื้นฐานการปฏิบัติตามหลักธรรม เป็นที่ตั้งดังนี้ เมื่อรับรู้ข่าวสารทางการเมืองที่สนใจก่อนที่จะเชื่อถือต้องพิจารณาข้อมูลปัจจัยที่เกิดขึ้นจริงเป็นที่มาของข่าวหากข้อมูลที่ได้รับมาไม่มีความคลุมเครือยังไม่ชัดเจนและในปัจจุบันการสื่อสารทางออนไลน์ เข้าถึงประชาชนได้รวดเร็วมากรวมถึงมีเรื่องของการแข่งขันนำเสนอข้อมูลข่าวสารมากมายบางครั้งข้อมูลที่นำเสนอไปไม่มีความครบถ้วนแต่เพียงเพื่อต้องการส่งให้ถึงประชาชนได้รวดเร็วก่อนใครเพื่อแข่งขันความนิยม ประชาชนควรติดตามข้อมูลจากช่องทางอื่นประกอบ เช่น การติดตามจากสื่อหลัก ที่วิ วิทยุ เพจ เฟซบุ๊ก สื่อโซเชียลมีเดีย สถานีอื่น ๆ ไม่รับฟังการนำเสนอข้อมูลจากผู้นำเสนอรายเดียวต้องหาช่องทางการนำเสนอหลายๆ ฝ่ายมาเพื่อหาข้อมูลมาเปรียบเทียบกันหรือเข้าร่วมการสนทนากับผู้ที่สนใจทางการเมืองเหมือนกัน

3. ด้านประชาชนผู้รับสาร ประชาชนผู้รับข้อมูลข่าวสารนั้นต้องพิจารณาไตร่ตรองให้ดีแล้วถึงจะปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนด้านการสนับสนุนพรรคการเมืองประชาชนควรพัฒนาความรู้ทางด้านการเมืองด้วยการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางการเมืองต่าง ๆ เช่นการเข้าฟังบรรยายหรือการสัมมนาเกี่ยวกับปัญหาทางการเมืองเพื่อรับรู้สถานการณ์ปัจจุบัน การพูดคุยแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเมืองกับบุคคลที่มีความสนใจการเมืองถึงแม้จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างก็ควรจะรับฟังด้วยกันอย่างเป็นมิตรภาพไม่เกิดความขัดแย้ง อีกทั้งประชาชนต้องกล้าที่จะเสนอปัญหาแนวทางการแก้ไขไปยังนักการเมืองหรือผู้นำทางการเมืองหรือหน่วยงานภาครัฐเพราะเป็นส่วนสำคัญในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประเทศชาติในระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงต่อไป เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นร่วมกันถือเป็นวิธีการพัฒนาความคิดที่เป็นการแก้ไขปัญหาที่พบในการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ประชาชนต้องมีวัตถุประสงค์ของการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างมีหลักการ เช่น การที่จะตัดสินใจเลือกมาเป็นผู้แทนแล้วต้องติดตามนโยบายของพรรค

การเมืองหลาย ๆ ฝ่ายมาเปรียบเทียบว่ามีจุดประสงค์ของการแก้ไขปัญหาย่างแท้จริงหรือไม่ หรือเพื่อนำเสนอข่าวโจมตีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องพิจารณาถึงผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับส่วนรวม รวม และเลือกที่สนับสนุนทางความคิดกับแหล่งข่าวข้อมูลที่นำเสนอข่าวด้วยความเป็นธรรม สามารถนำไปถ่ายทอดต่อให้ผู้สนใจนำไปพิจารณาต่อได้ถือเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลัก คุณธรรม โดยรวมแล้วการติดตามข้อมูลทางการเมืองประชาชนต้องวิเคราะห์ แยกแยะ เชื่อมโยง ข้อมูลให้ได้ครบทุกด้าน ถูกต้อง ตรงประเด็น และเชื่อถือได้

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง “การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิ์ เลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี” มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. องค์กรทางการเมือง ควรสื่อสารเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนเห็นความโปร่งใส
2. สื่อ ควรสร้างความน่าเชื่อถือ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง
2. ควรส่งเสริมข่าวสารให้ประชาชนมีความเชื่อและยึดมั่นในเสียงส่วนใหญ่เคารพเสียงส่วน

น้อย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. องค์กรทางการเมืองท้องถิ่น ปฏิบัติให้เห็นเป็นแบบอย่าง
2. สื่อ ควรสร้างความน่าเชื่อถือ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบนักการเมืองได้
3. ประชาชน ควรมีสติและพิจารณาใคร่ครวญ และยึดมั่นในเสียงส่วนใหญ่เคารพเสียงส่วน

น้อย

เอกสารอ้างอิง

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2540). *ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่/ขบวนการเคลื่อนไหวประชาสังคมในต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและผลิตตำรา มหาวิทยาลัยเกริก.

- ณัฐกาญจน์ เข็มนาท. (2563). พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ถิรวัฒน์ แจ่มกระจ่าง และชลิต ศานติวรารณา. (2557). ความสัมพันธ์ของการสื่อสารที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในเขตเทศบาลนคร จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 4(1), 46-62.
- พระปลัดเอกชัย จนทโชโต (คงชีวะ). (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาศิวพล พลเมธี (ไกล่ซิด). (2563). การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นที่มีต่อประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบึงยี่โถ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสร้อยทอง ปณณวุธ (ประทุมทอง). (2563). การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รัฐ กันภัย. (2558). การสื่อสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันตกตอนล่าง. *Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 8(1), 465-482.
- รัตนา สารักษ์. (2563). การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนใน อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เสถียร เขยประทับ. (2540). การสื่อสารกับการเมืองเน้นสังคมประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Lec, B et al., (1975). *The Development of Political Cognition, in Political Communications: Issues and Strategies for Research*, ed. Stven Chaffcc. Beverly Hills: Sage.